Kulturní dům Buzuluk v Komárově u Hořovic, sobota 15. března 2008. V předsálí tradiční stánek s cédéčky a výstava fotek z bohaté činnosti T. K. Zlaťáci s dětmi (mezi nimi, žel, i obrázky jejich tábořiště těžce poškozeného nedávným hurikánem Emma), dobrá nálada a všechno v pohodě, jak má být? Krátce po 13. hodině otevřely *Vlajka* v podání loňských vítězů Porty v Ústí, jihočeské **Epy de Mye**, a minuta ticha za před pár dny zesnulého spoluzakladatele Porty Zdeňka Friedla, tradiční muzikantské setkání, Podbrdské oblastní finále Porty. Epy de Mye byla jeho úvodním hostem. Moje dušička, jako vždy při jejím vystoupení,

Šárka Pexová z Půl dechu do měchu

Ilustrační foto Jiří Šámal st. ©

spokojeně předla a jestli mi něco vadilo, pak to byl, vinou časné hodiny, malý počet diváků. Během odpoledne jich přibylo, ale pro ně už Epy de Mye nehrála, a to je škoda. Leč komárovská Porta, jako soutěž, i kdyby hosty neměla, byla hodně dobrá! Snad následující reportáž napoví.

Na vlastní přání soutěžila hořovická folkjazzová kapela **Půl dechu do měchu** jako první a nejspíš si tím trochu ublížila. Tak složitá muzika na samém začátku, kdy zvuk není ještě úplně sedlý, je pro zvukaře tvrdým oříškem. Pája Jindrák ho rozlouskl nejlépe, jak to šlo, nicméně všichni, kdož následovali po Půl dechu, na tom byli se zvukem o kousíček lépe (takže téměř skvěle). Přes tento mírný handicap kapela diváky nadchla a zalíbila se i porotě: s písničkou *V plameni* kytaristky a výborné zpěvačky Šárky Pexové postoupila do ústeckého finále autorské soutěže!
***
Příbramští manželé **Jana a Zdeněk Hejkrlíkovi** si jezdí do Komárova s radostí zahrát poměrně pravidelně. Jana je velmi dobrá zpěvačka a Zdeňkova kytara jí jedinečně sekunduje. U diváků sklízí jejich převzatý repertoár vždy nadšenou odezvu. O postup dál Hejkrlíkům vůbec nejde a porotci to dobře vědí?
***
Dvougenerační kapela **Pěttet** z Rokycan zaujala především osobitým zvukem s dominantní baskytarou letošního maturanta Josefa Melcra (i když méně exhibice tohoto nadaného muzikanta by bylo více) a texty kapelníka Karla Krále, kterého pamatuji jako sólistu i člena několika kapel už od počátku 80. let. Myslím, že tento soubor má umělecky jasno a na to, aby

se dopracoval výš, potřebuje především hrát, hrát a zase hrát.
***
Na čtvrté pozici startovali miláčkové zdejšího publika, pražsko-rokycanské duo **Jakub Kořínek & Katka Misíková**
. Katčin hlas, krásný jako její čokoládové oči, osobitý a přitom mistrovský Jakubův způsob hry na kytaru, jeho syrový bas a jeho autorský i převzatý bluesový repertoár si podmaňují publikum všude, kde se rozezní. Zatímco folkovou scénu tento folk-bluesový tandem teprve úspěšně dobývá, na bluesové scéně patřil Jakub k mladým nadějným hvězdám již před tím, než vytvořil duo s Katkou. A spíše na bluesových, než na folkových scénách vystupují Katka s Jakubem dodnes. V Komárově u diváků zvítězili, a od poroty dostali s druhým místem postup do Řevnic. Pootevře jim víc dveře folkové scény?
***
Ve skupině **Nahonem** z Loděnic mě při zaječovském předkole nadchl hlas a zpěv budoucí maminky Majdy Valdhansové. Za měsíc mezi Zaječovem a Komárovem její těhotenství pokročilo a zpěvačka nemohla dýchat, jak potřebovala. Hlavní deviza kapely tak padla. Nahonem hrají v současné sestavě necelého půl roku. Co bude dál teprve uvidíme.
***
Zpěvačka Dáša Drechslerová je početně šestinou příbramských bluegrassových **Ježkových voči**
. Když jsem ale kapelu slyšel v příbramském předkole bez Dáši, byl výkon, ve srovnání s tím, co předvedla v Komárově s Dášou, nejméně o třetinu slabší. Ale ani s Dášou Ježkovy voči na postup nedosáhly.

Skupina Tady to máš

Ilustrační foto Jiří Vidimský ©

***
Myslel jsem si, že uskupení **Dana Houdková & Stejná krev** znám natolik dobře, že mě nemůže překvapit. V prvních dvou
písničkách se to taky nestalo, jen jsem litoval, že Dana Houdková neobeslala svými vtipnými texty a nápaditými melodiemi autorskou soutěž. Mile mě překvapilo až zařazení závěrečné třetí písničky

Skotská
, dobře postavené na principu lidovek, která dala vyniknout saxofonu Heleny Markové. Že si potom "dechová sekce souboru" vezla domů cenu nejlepší instrumentalistky kapelu nezaskočilo ani zdaleka tolik, jako vlastní vítězství u poroty (postup do Řevnic) a druhé místo v diváckém hlasování.
***
Na výkonu pěveckého sboru a částečně i na autorské tvorbě staví skupina **Pokus** ze Zbirohu. Slyšel jsem ji naposledy před rokem na stejné scéně a ve stejné soutěži a myslím, že od té doby udělala krok vpřed. Přesto jí k dokonalosti ještě dost chybí. Nejvíc to bylo znát při v originále zpívané beatlesovské písni
Help
.
***
Dlouhý název **Pepe Longer & Longer's Undreground Band** si vepsalo do štítu trio country & grassových recesistů z Pobrdí, které v geniálně stupidním podání zavalelo na sólové nástroje (dobro, mandolína, banjo), za podpory kontrabasu a psíka jménem Grace Kelly, trojici klasických kousků. Mezi nimi diváky nejvíce rozchechtala do absurdity dohnaná česká verze
McDonaldovy farmy
. Díky za okořenění soutěže humorem, Dlouháne a spol.!
***
Příjemný zvuk a zajímavé nástrojové obsazení dobrými hudebníky, autorská tvorba většiny členů kapely a krásná zpěvačka Marta Janečková (že zpěvačka, má-li být považována za krásnou, musí umět i zpívat, snad podotýkat nemusím), to jsou hlavní pozitiva plzeňské folkové skupiny **Tady to máš**. Přesto, že tato kapela nepostoupila, bylo její vystoupení velmi příjemným zážitkem, podle živé odezvy publika nejen pro mě.
***
K tradičně velmi příjemným zážitkům patří, a nejen v Komárově, vystoupení zpěvného kvarteta velmi bezprostředních a v projevu takřka dokonalých, vždy usměvavých mladých dam z Blovic, známých jako **Přelet M. S.** Po vystoupení si děvčata sice stěžovala, že "*ty koberce na stěnách sálu vysáknou z písniček všechnu šťávu*
", ale diváci byli nadšeni a porota jim přiřkla třetí místo (postup do Řevnic) a s písničkou
Dej mi pár
je poslala do autorské soutěže v Ústí.
***
Předposledním soutěžícím byl zbirožský písničkář **Marek Jonáš**. Když ho slyším zpívat s jeho domovskou kapelou Pokus, jeho zpěv se mi dost líbí a těším se, až ho uslyším s pražským Pětníkem, kde odnedávna zpívá basové party. Písničkářské vystoupení mu, k jeho škodě, dává větší prostor k přehrávanému projevu a písně cítím jako nevěrohodné.

Skupina Přelet M. S.

Ilustrační foto Jiří Šámal st. ©

***

Závěr soutěže patřil dlouholeté jistotě tradičního bluegrassu, skupině **Bodlák** z Rokycan. Toto vystoupení bylo pro mne pochoutkou hned nadvakrát: a) mám rád jejich humorné české texty, které dokazují, že častá myšlenková chudoba toho, co bluegrassové kapely zpívají, není nutností, a b) jsem Bodlák po dlouhé době slyšel v kompletní sestavě, včetně loni pauzírujícího dobristy Pepy Machatého st. - úplně jiný zvuk! Řekl bych, že třetí místo v diváckém hlasování si chlapci zasloužili.

Závěr programu, po kterém následovalo vyhlášení výsledků, patřil hostujícímu brněnskému **Ka melotu**
. Předchozí, více než pětihodinový kvalitní program mě hudbou poměrně dost nasytil. Na vystoupení hosta jsem chyběl. Byl jsem se podívat až na vyhlášení vítězů a tak mohu, co se týče Kamelotu, konstatovat pouze jediné: v porovnání s loni hostujícím Hop Tropem, přilákal o hodně méně diváků. Přesněji řečeno, v hledišti byli většinou ti, kteří se sešli již v průběhu odpoledne a sledovali se zájmem i průběh soutěže. Nebylo jich sice málo, ale loni s podvečerem počet diváků dost podstatně vzrostl. Letos ne.

Takový tedy byl letošní Komárov. Nespočítám už přesně, pokolikáté jsem se Podbrdské oblastní Porty divácky zúčastnil, ale jedno vím určitě - byl to v soutěži jeden z nejsilnějších, ne-li úplně nejsilnější ročník, na kterém jsem byl. Poděkování za to si určitě zaslouží vedle soutěžících i pořádající T. K. Zlaťáci ze Zaječova a všichni, kdo je v jejich úsilí podpořili. A samozřejmě za nelehkou práci, kterou letos měli, i porotci Jiřina Třešková - Georgína (brněnská trampská publicistka), Tomáš Hrubý (hudební publicista, muzikant a zpěvák v. v.), Jiří Šavlena (ředitel MKC Hořovice), Jan Šavel (bluegrassový muzikant) a Zdeněk Vřešťál (muzikant, producent atd.).

Pro FOLKtime a Portýr